

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Prop. 4 L

(2025–2026)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i lov om god handelsskikk
i dagligvarekjeden (tilsynsmyndighet)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	3.3	Høringsinstansenes syn	11
			3.4	Departementets vurderinger og forslag	12
2	Bakgrunnen for lovforslaget	5	4	Økonomiske og administrative konsekvenser	14
2.1	Overordnet om gjeldende rett	5			
2.2	Dagligvaretilsynet	6	5	Merknader til lovforslaget	15
2.3	Direktivet om urimelig handelspraksis (UTP-direktivet) ...	7	5.1	Endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden	15
2.4	Håndheving av lignende regelverk i andre land	7			
2.5	Høringen	8			
3	Om lovforslaget	10		Forslag til lov om endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden (tilsynsmyndighet)	17
3.1	Gjeldende rett	10			
3.2	Forslaget i høringsnotatet	10			

Prop. 4 L

(2025–2026)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden (tilsynsmyndighet)

*Tilråding fra Nærings- og fiskeridepartementet 17. oktober 2025,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Nærings- og fiskeridepartementet legger i denne proposisjonen fram forslag til endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. Departementet foreslår å flytte ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet. Forslaget har sammenheng med at regjeringen i Prop. 1 S (2025–2026) for budsjettåret 2026 under Nærings- og fiskeridepartementet foreslår å legge ned Dagligvaretilsynet.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Overordnet om gjeldende rett

Lov 17. april 2020 nr. 29 om god handelsskikk i dagligvarekjeden trådte i kraft 1. januar 2021. Formålet med loven er å bidra til effektiv bruk av samfunnets ressurser og ivareta forbrukernes interesser, ved å fremme redelighet, forutberegnelighet og lojalitet i kontraktsforhold mellom næringsdrivende i dagligvarebransjen.

Loven består av fire kapitler. Lovens formål og virkeområde reguleres i kapittel 1. Kapittel 2 omhandler god handelsskikk. Den overordnede rettslige standarden om god handelsskikk framgår av § 3. God handelsskikk skal være basert på redelighet, forutberegnelighet og lojalitet. De

øvrige bestemmelsene i kapittel 2 utfyller og presiserer standarden. Tilsyn, håndheving og overprøving reguleres i kapittel 3, som gjennomgås nærmere i punkt 3.1 under. Kapittel 4 om avsluttende bestemmelser inneholder blant annet en hjemmel for Kongen til å gi nærmere regler i forskrift. Det kan blant annet gis forskrift om virkeområdet, dagligvaremyndighetenes organisering og saksbehandling, opplysningsplikt og innføring av EØS-regelverk om forretningspraksis for dagligvarebransjen.

Bakgrunnen for loven var blant annet utredninger fra to offentlige utvalg, Matkjedeutvalget (NOU 2011: 4) og Dagligvarelovutvalget (NOU 2013: 6), som begge viste til utfordringer i dagligvarebransjen. Matkjedeutvalget gjennomførte samtaler med aktører på ulike ledd i verdikjeden for mat, som beskrev ulike former for uheldig forretningspraksis. Dagligvarelovutvalget la vekt på disse funnene i vurderingen av behovet for en egen lov. Utvalget vurderte at frivillige, bransjespesifikke forretningsprinsipper ikke ville være tilstrekkelige til å løse utfordringene som Matkjedeutvalget pekte på. Videre mente utvalget at det var behov for en offentlig håndhevingsordning. Det vises til Prop. 33 L (2019–2020) punkt 2 for mer om bakgrunnen for loven.

Loven skal sette partene i stand til å oppnå effektive løsninger seg imellom, uten at det dikteres hva disse skal gå ut på. Loven er nøytral når

det gjelder fordelingen av overskuddet mellom avtalepartene. Det er imidlertid lagt til grunn at konkurransen mellom dagligvarekjedene skal bidra til at de økonomiske fordelene videreføres til forbrukerne.

2.2 Dagligvaretilsynet

Dagligvaretilsynet ble opprettet da lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden trådte i kraft. Dagligvaretilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i loven overholdes. Tilsynet gir veiledning og informasjon om loven, og kontrollerer at lovens påbud og forbud overholdes. Dagligvaretilsynet er samlokalisert med Forbrukertilsynet i Porsgrunn, og hadde fem fast ansatte ved utgangen av 2024.

I tildelingsbrevet for 2025 framgår det at tilsynets hovedprioritering er å videreutvikle sin operative innsats overfor dagligvarebransjen på bakgrunn av de erfaringer og vurderinger som tilsynet har gjort seg. Dagligvaretilsynet har dialog med aktørene i bransjen for å bygge tillit, innhente informasjon, gi veiledning, og forebygge brudd på lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden.

Dagligvaretilsynet gjennomfører årlig undersøkelser av samarbeidsklimaet for at myndighetene og offentligheten skal kunne følge med på utviklingen i bransjen. Dagligvaretilsynet følger opp undersøkelsens resultater med kjedene og leverandørene.

Siden Dagligvaretilsynet ble opprettet, har det hatt flere utfordringer. Som en liten etat er Dagligvaretilsynet sårbar for fravær og turnover, og det er utfordrende å drifte tilsynet på en kostnads-effektiv måte. Ved å samlokalisere Dagligvaretilsynet med Forbrukertilsynet i Porsgrunn, var det forventet at de to etatene kunne samarbeide om administrative løsninger, og på den måten oppnå besparelser. Det har vist seg mer utfordrende enn forventet, blant annet som følge av krav om at etater underlagt ulike departementer må ha adskilte systemer for blant annet arkiv, økonomi og regnskap. Videre har Dagligvaretilsynet opplevd at det har vært lite grunnlag for faglige synergier, på grunn av at etatene har ulike ansvarsområder.

Dagligvaretilsynet har hatt store utfordringer med å rekruttere personell med relevant kompetanse. Tilsynet er ikke fullbemannet i dag, og har ingen ansatte jurister. Dagligvaretilsynet vurderer selv at årsaken til dette er tilsynets lokalisering i Porsgrunn. Dagligvaretilsynet opplever at lokaliseringen er lite attraktiv for potensielle ansatte, og

at de må konkurrere med Forbrukertilsynet om personer i området med juridisk kompetanse.

Dagligvaretilsynet har mottatt færre henvendelser og konkrete saker enn forventet siden loven ble innført. Det framgår av Dagligvaretilsynets årsrapport for 2024 at tilsynet mottok til sammen tolv saker fra aktørene i bransjen, alle fra leverandører. Fire av sakene ble tatt opp med aktuell kjede. Ingen av sakene Dagligvaretilsynet har behandlet siden opprettelsen har ført til at tilsynet har fattet vedtak om overtredelse av bestemmelser i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. Overvekten av henvendelsene Dagligvaretilsynet mottar gjelder kommersiell uenighet mellom næringsaktører, og ikke eventuelle brudd på loven. Etter tilsynets erfaring kan det være vanskelig å skille disse problemstillingene fra hverandre.

Det lave sakstilfanget gjør at loven håndheves lite. Den mest sentrale bestemmelsen i loven er en rettslig standard, hvor innholdet må utvikles gjennom praksis. Når tilsynet behandler få konkrete saker, fører dette til usikkerhet om hva den rettslige standarden innebærer, og det kan bli vanskelig for aktørene å vurdere om det foreligger brudd på loven.

Hva som er årsaken til at Dagligvaretilsynet mottar få henvendelser, er ikke klart. Ifølge Dagligvaretilsynets årlige undersøkelser er samarbeidsklimaet i bransjen i hovedsak godt, og det har vært en positiv utvikling på en rekke områder siden loven ble innført. Videre viser undersøkelsene at tilliten til Dagligvaretilsynet, og kjennskapet til både tilsynet og loven, er forholdsvis høy. I 2024 svarte 89 prosent av leverandørene og 95 prosent av kjedene at de hadde god kjennskap til loven. 70 prosent av leverandørene og 91 prosent av kjedene svarte at de hadde god kunnskap om tilsynets rolle. 64 prosent av leverandørene og 76 prosent av kjedene hadde tillit til at tilsynet forvalter loven på en god måte. Dette kan tilsi at det lave antallet henvendelser og saker er et resultat av at det er få brudd på loven.

På den andre siden viser undersøkelsene at samarbeidsklimaet fremdeles har et klart forbedringspotensial, blant annet knyttet til manglende skriftlighet i avtaleforhold, uklare beskrivelser av hvilke ytelser partene er forpliktet til å levere, og at leverandører opplever at de ikke får det de betaler for i forbindelse med avtaler om felles markedsføring. Dette kan tilsi at det lave antallet henvendelser og saker heller er et resultat av at dagligvareaktørene opplever at terskelen er høy for å kontakte Dagligvaretilsynet i forbindelse med mulige lovbrudd.

Den positive utviklingen i handelsskikken kan tyde på at lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden, og Dagligvaretilsynets virksomhet, har hatt en positiv effekt. Det er imidlertid vanskelig å vurdere i hvilken grad denne utviklingen skyldes Dagligvaretilsynets håndhevingsarbeid. Utfordringene omtalt over tyder uansett på at det er mulig å organisere håndhevingen av loven på en mer effektiv måte.

2.3 Direktivet om urimelig handelspraksis (UTP-direktivet)

Direktivet om urimelig handelspraksis i matkjeden (EU) 2019/633 av 17. april 2019 har til formål å etablere felles europeiske regler og et håndhevingsregime som skal beskytte aktører innen landbruk, ved å innføre minimumsbeskyttelse mot de mest alvorlige formene for urimelig handelspraksis. Direktivet retter seg mot urimelige handelspraksiser som forekommer i forbindelse med salg av landsbruksvarer fra mindre leverandører til større innkjøpere.

Direktivet er en del av unionens felles landbrukspolitikk, og er vurdert å ikke være EØS-relevant. Norge er dermed ikke forpliktet til å innta direktivet i norsk rett. I arbeidet med andre regelverksendringer, vurderer departementet likevel om enkelte bestemmelser fra UTP-direktivet bør tas inn i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden.

Den mest sentrale bestemmelsen i direktivet er artikkel 3, som regulerer forbud mot urimelig handelspraksis. Forbudene samles i to lister, der «svartelisten» gjelder handlinger som skal være forbudt, mens «grålisten» gjelder atferd som i utgangspunktet skal være forbudt, med mindre den er klart avtalt mellom partene.

Direktivet artikkel 5 regulerer klager. Leverandører kan klage til den nasjonale myndigheten som håndhever forbudsbestemmelsene. Organisasjoner som representerer produsenter og leverandører har også klagerett. Myndighetene skal innen rimelig tid etter mottak av en klage informere klageren om hvordan klagen skal følges opp. Klagen skal behandles innen rimelig tid. Hvis den innklagede har brutt forbudsbestemmelsene, skal myndighetene kreve at atferden opphører.

Myndighetenes oppgaver og kompetanse reguleres i artikkel 6. Medlemsstatene skal blant annet sørge for at myndighetene skal kunne etterforske mulige brudd, kreve informasjon fra partene, gjennomføre inspeksjoner uten forhåndsvarsel og gi reaksjoner ved brudd på forbudene.

2.4 Håndheving av lignende regelverk i andre land

I Storbritannia er det innført et særlig regelverk som regulerer atferden til større detaljister når de forhandler og samarbeider med leverandørene sine, «Groceries Supply Code of Practice». Regelverket håndheves av The Groceries Code Adjudicator (GCA). GCA kan blant annet gi formell veiledning om hvordan regelverket skal forstås, avgjøre konflikter mellom detaljister og leverandører med bindende virkning og starte etterforskning dersom det er berettiget mistanke om at regelverket er brutt. I de mest alvorlige tilfellene kan GCA gi bøter på maksimalt én prosent av detaljistens omsetning. Myndighetene i Storbritannia vurderte i 2023 om GCA skulle innlemmes i det britiske konkurransetilsynet, Competition and Markets Authority (CMA), jf. rapporten «Groceries Code Adjudicator: statutory review, 2019 to 2022». De konkluderte med at dette ikke ville øke effektiviteten av håndhevingen, men kom til at CMA skulle bistå GCA med blant annet rekruttering og administrativ støtte.

Den nasjonale håndhevingsmyndigheten for UTP-direktivet i Frankrike er Direktoratet for konkurranse, forbruk og bekjempelse av svindel. Direktoratet samarbeider med det franske konkurransetilsynet. Ellers håndheves regelverk som gjelder forhandlinger mellom detaljister og leverandører av domstolene.

Det svenske konkurransetilsynet, Konkurrensverket, håndhever UTP-direktivet i Sverige. Lov 2021:579 om forbud mot utilbørlige handelsmetoder ved kjøp av jordbruks- og matvarer trådte i kraft 1. november 2021, og omfatter både de såkalte svarte- og grålisteforbudene. Håndhevingen av loven har i hovedsak bestått av tilsynsundersøkelser, veiledning og kommunikasjonsarbeid. Ved brudd på loven, kan Konkurrensverket ilegge et straffegebyr på inntil én prosent av aktørens omsetning. Konkurrensverket kan også pålegge aktøren å slutte med den urimelige handelspraksisen. Beslutninger etter loven kan bringes inn for en forvaltningsdomstol.

I Danmark håndheves UTP-direktivet av det danske forbruker- og konkurransetilsynet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Lov nr. 719 av 27. april 2021 om urimelig handelspraksis i relasjoner mellom virksomheter i landbruks- og matforsyningskjeden (fødevarehandelsloven) trådte i kraft 1. juli 2021. Det danske tilsynet publiserte 1. november 2023 «Vejledning om lov om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (føde-

varehandelsloven)». Veiledningen inneholder eksempler på hva som omfattes av reglene. Det følger av fødevarehandelsloven at tilsynet kan undersøke mulige overtredelser både på eget initiativ og på bakgrunn av en klage. Ved brudd på forbudene i loven, kan tilsynet gi påbud om at den ulovlige praksisen skal opphøre. Unnlatelse av å etterkomme et påbud kan straffes med bøter. Tilsynets avgjørelser kan ikke påklages til en annen administrativ myndighet, men kan bringes inn for domstolene.

2.5 Høringen

Nærings- og fiskeridepartementet sendte forslag til endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden på høring 20. februar 2025. Høringsfristen ble satt til 3. april 2025.

Høringsnotatet ble sendt til følgende høringsinstanser:

Departementene

Dagligvaretilsynet
 Datatilsynet
 Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
 Domstoladministrasjonen
 Finanstilsynet
 Forbrukerrådet
 Forbrukertilsynet
 Justervesenet
 Klagenemndssekretariatet
 Konkurransetilsynet
 Landbruksdirektoratet
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Markedsrådet
 Mattilsynet
 Miljødirektoratet
 Politidirektoratet
 Regelrådet
 Registerenheten i Brønnøysund
 Regjeringsadvokaten
 Skattedirektoratet
 Statens institutt for forbruksforskning
 Statistisk sentralbyrå (SSB)
 Tolletaten
 Økokrim

Riksrevisjonen
 Sivilombudet

Innovasjon Norge
 Siva – Selskapet for industrivekst SF

Bergen Center for Competition Law and Economics
 NHH Norges Handelshøyskole
 NIBIO – Norsk institutt for bioøkonomi
 Nord universitet
 Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU)
 NTNU – Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
 OsloMet – storbyuniversitetet
 Stiftelsen Handelshøyskolen BI
 Universitetet i Agder
 Universitetet i Bergen
 Universitetet i Oslo
 Universitetet i Stavanger
 Universitetet i Tromsø

Akademikerne

Arbeidsgiverforeningen Spekter
 Baker- og Konditorbransjens Landsforening
 Bryggeri- og drikkevareforeningen
 Dagligvareleverandørenes forening (DLF)
 Den Norske Advokatforening (Advokatforeningen)
 Fagforbundet
 Finans Norge
 Gartnerhallen SA
 Grøntprodusentenes Samarbeidsråd (GPS)
 Handel og Kontor i Norge
 Hovedorganisasjonen Virke
 Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund (KLF)
 KS – Kommunesektorens organisasjon
 Kontraktdyrkernes landslag
 Kreditorforeningen SA
 Kvalitetssystem i landbruket – KSL
 Landsorganisasjonen i Norge (LO Norge)
 Markedsforbundet
 Negotia
 NHO Mat og Drikke
 NHO Service og Handel
 Norges Bondelag
 Norges Fiskarlag
 Norges Frukt- og Grønnsaksgrossisters Forbund (NFGF)
 Norges Juristforbund
 Norges Sildesalgslag SA
 Norges sjømatråd AS
 Norsk Bonde- og Småbrukarlag
 Norsk Gartnerforbund
 Norsk Industri
 Norsk Landbrukssamvirke
 Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund
 Norske Sjømatbedrifters landsforening
 Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

Regnskap Norge
Rettspolitisk forening
Revisorforeningen
Samfunnsbedriftene
Skattebetalerforeningen
Skatterevisorenes forening
SMB Norge
Standard Norge
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund (YS)

Aabø-Evensen & Co Advokatfirma AS
Advokatfirmaet BÅHR AS
Advokatfirmaet CLP DA
Advokatfirmaet DLA Piper Norway DA
Advokatfirmaet Føyen AS
Advokatfirmaet Grette AS
Advokatfirmaet Hjort AS
Advokatfirmaet Haavind AS
Advokatfirmaet PricewaterhouseCoopers AS
Advokatfirmaet Schjødt AS
Advokatfirmaet Selmer AS
Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS
Advokatfirmaet Thommessen AS
Advokatfirmaet Wiersholm AS
Advokatfirmaet Østgård DA
AGP Advokater AS
Arntzen de Besche Advokatfirma AS
Brækhus Advokatfirma DA
Bull & Co Advokatfirma AS
CMS Kluge Advokatfirma AS
Deloitte Advokatfirma AS
Ernst & Young Advokatfirma AS
Garmann, Mitchell & Co Advokatfirma DA
KPMG Law Advokatfirma AS
Kvale Advokatfirma DA
Menon Economics AS
Oslo Economics AS
Samfunnsøkonomisk Analyse AS
SANDS Advokatfirma DA
Wikborg Rein Advokatfirma AS

Aass Bryggeri AS
Arendals Bryggeri AS
ASKO AS
BAMA Gruppen AS
Berentsens Brygghus AS
Billy Storhandel
Bunnpris hovedkontor
Coca-Cola Europacific Partners Norge AS
Coop Norge SA
Danish Crown Norway AS
Den Stolte Hane AS
Dr. Oetker Norge AS
E.C. Dahls Bryggeri AS
Eide Handel

Fatland AS
Felleskjøpet Agri SA
Finsbråten AS
Foodora Norway AS
Mondelēz Norge AS
Furuseth AS
Godt lokalt
Grilstad AS
Hansa Borg AS
Haugen-Gruppen AS
Hennig-Olsen Is AS
Hval Sjokoladefabrikk ASA
Imperial Brands Norway AS
Landkreditt Bank AS
Leiv Vidar AS
Lerum AS
Mack Ølbryggeri AS
Mere Mat AS
Mills AS
Nordfjord Kjøtt AS
Nordisk Kellogg Norge
NorgesGruppen ASA
Nortura SA
Nøgne Ø Det Kompromissløse Bryggeri AS
Oda Norway AS
Orkla ASA
Oskar Sylte Mineralvannsfabrikk AS
Q-Meieriene AS
Reitan Retail AS
Ringnes AS
Scandza AS
Servicegrossistene
Stiftelsen Bondens Marked Norge
Skjerdal Daglegvare AS
Swedish Match Norge
Synnøve Finden AS
TINE SA
Tveter Gård Foredling AS
Wolt Norway AS

Det kom 25 høringsvar. Følgende har realitetsmerknader til forslagene:

Dagligvaretilsynet
Forbrukerrådet
Forbrukertilsynet
Konkurransetilsynet

Den Norske Advokatforening
(Advokatforeningen)
Dagligvareleverandørenes Forening (DLF)
Fellesklubben i Ringnes
Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund (KLF)
Landsorganisasjonen i Norge (LO Norge)
NHO Mat og Drikke

NHO Service og Handel
Norges Bondelag
Hovedorganisasjonen Virke

Bondens marked Norge
Coop Norge SA
Hval Sjokoladefabrikk ASA
Mondelēz Norge AS
NorgesGruppen ASA
Orkla ASA
Reitan Retail AS
TINE SA

Følgende instanser har uttalt at de ikke har merknader til forslagene:

Forsvarsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet

Mattilsynet
Statistisk sentralbyrå (SSB)

Hovedsynspunkter i sentrale høringsinnspill gjengis i proposisjonen. Høringsinnspillene er tilgjengelige i sin helhet på regjeringen.no.

3 Om lovforslaget

3.1 Gjeldende rett

Kapittel 3 i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden regulerer tilsyn, håndheving og overprøving. Kapittelet inneholder regler om Dagligvaretilsynets organisasjon og oppgaver, opplysnings- og taushetsplikt, veiledning, vedtak om overtredelse, overtredelsesgebyr og tvangsmulkt. Kapittelet inneholder også regler om Markedsrådets kompetanse som klageinstans og om overprøving i domstolene.

Dagligvaretilsynets organisasjon og oppgaver framgår av § 11. I tillegg til å føre tilsyn med at bestemmelsene i loven overholdes, gir Dagligvaretilsynet veiledning og informasjon om loven og kontrollerer at lovens påbud og forbud overholdes. Tilsynet skal legge vekt på hensynet til forbrukerne ved håndhevingen av loven. Dagligvaretilsynet er et uavhengig forvaltningsorgan, som er administrativt underlagt Nærings- og fiskeridepartementet. Det følger av § 11 femte ledd at Dagligvaretilsynet ikke kan instrueres om behandlingen av enkeltsaker eller gis generelle instruksjoner om hvordan myndighet etter loven skal utøves. Kongen eller departementet kan heller ikke omgjøre Dagligvaretilsynets vedtak, jf. § 11 sjette ledd.

Klager på Dagligvaretilsynets vedtak behandles av Markedsrådet, jf. § 18. Markedsrådet er også klageorgan for saker etter markedsføringsloven. Markedsrådet kan ikke av eget tiltak omgjøre Dagligvaretilsynets vedtak.

Enhver har etter § 12 plikt til å gi opplysninger til Dagligvaretilsynet og Markedsrådet. Taushetsplikt er ikke til hinder for denne opplysningsplikten.

Dagligvaretilsynets virkemidler følger av §§ 14 til 17. Utgangspunktet er at tilsynet skal gi informasjon om loven og veiledning i enkeltsaker og søke å påvirke næringsdrivende til å innrette seg etter loven. Dersom dette ikke er tilstrekkelig for å sikre at bestemmelsene i kapittel 2 overholdes, kan Dagligvaretilsynet treffe vedtak om påbud og forbud som er nødvendige for å sikre overholdelse, jf. § 15. For å sikre at vedtak overholdes, kan det fastsettes tvangsmulkt til staten inntil forholdet er rettet. Ved overtredelse av vedtak etter § 15, kan Dagligvaretilsynet illegge overtredelsesgebyr.

Søksmål om Dagligvaretilsynets eller Markedsrådets vedtak rettes mot staten ved Dagligvaretilsynet, jf. § 19.

3.2 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo i høringsnotatet å legge ned Dagligvaretilsynet og flytte ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til et annet tilsyn. Bakgrunnen for forslaget var blant annet at Dagligvaretilsynet er et lite og sårbart tilsyn som har utfordringer med å rekruttere relevant kompetanse og som i tillegg har motgått få saker. Så langt har tilsynet ikke hatt saker som har gått videre til vedtak om overtredelse. Departementet ba høringsinstansene om innspill på om andre alternativer kan avhjelpe utfordringene.

I høringsnotatet ble det vurdert som mest aktuelt å flytte ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet. Konkurransetilsynet kjenner dagligvarebransjen godt, og har både juridisk og samfunnsøkonomisk kompetanse i tillegg til solide administrative ressurser. Samtidig ble det påpekt ulemper ved en slik flytting, for eksempel at det kan bli vanskelig for tilsynet å oppnå den nødvendige tilliten for å utføre oppgavene etter loven. Departementet ba om høringsinstansenes innspill på hvilken etat som bør overta håndhevingen av loven.

Departementet vurderte det som mest hensiktsmessig å ha samme klageinstans for vedtak

etter lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden som for øvrige vedtak i organet som overtar ansvaret for håndhevingen av loven. Flytting av ansvaret for håndhevingen til Konkurransetilsynet vil i så fall føre til at Konkurransklagenemnda overtar for Markedsrådet som klageinstans for vedtak etter lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden.

I høringsnotatet vurderte departementet flere endringer for å styrke håndhevingen av loven. Departementet ba om høringsinstansenes innspill på om det burde åpnes for at loven kan håndheves privatrettslig i tillegg til offentlig, og om det burde innføres flere virkemidler i håndhevingen av loven, for eksempel en klageordning. Departementet vurderte at det fortsatt er behov for lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden, selv om Dagligvaretilsynet har mottatt få saker om loven.

Departementet følger opp endringene som gjelder tilsynsmyndigheten for loven i denne lovproposisjonen. De andre forslagene til endringer om håndhevingen av loven vil bli vurdert på et senere tidspunkt.

3.3 Høringsinstansenes syn

Totalt var det 25 høringsinstanser som uttalte seg i høringen. Av disse har 21 instanser realitetsmerknader til forslagene. *Forbrukertilsynet* og *Hval Sjokoladefabrikk ASA* støtter forslaget om å legge ned Dagligvaretilsynet og mener at ansvaret for håndhevingen av loven bør legges til Konkurransetilsynet. *Forbrukertilsynet* trekker fram at dette vil bidra til et helhetlig arbeid med konkurransen i dagligvarebransjen.

Coop Norge SA, *Advokatforeningen* og *Reitan Retail AS* mener at det bør vurderes om loven eller tilsynsmyndigheten er overflødig. *Reitan Retail AS* uttaler at mangelen på saker viser at behovet for tilsynet ikke eksisterer. *Hovedorganisasjonen Virke* mener at det er positivt at det ikke er konstatert lovbrudd og at dette i seg selv ikke er et argument for å legge ned Dagligvaretilsynet. *Hovedorganisasjonen Virke* mener at departementet heller burde vurdere å fjerne hele loven dersom målet er forenkling og besparelse.

Flertallet av de som har uttalt seg mener at det er behov for både lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden og en selvstendig tilsynsmyndighet. 14 høringsinstanser, deriblant *Dagligvaretilsynet*, *Konkurransetilsynet*, *LO Norge*, *Dagligvareleverandørenes Forening (DLF)*, *NorgesGruppen ASA*, *Orkla ASA*, *TINE SA* og *NHO Mat og Drikke*, mener at Dagligvaretilsynet bør bestå som eget tilsyn. *Mondelēz Norge AS* mener at å legge ned

tilsynet vil svekke kontrollen med markedet og ambisjonene med loven. *NorgesGruppen ASA* uttaler at Dagligvaretilsynet bidrar til en faktabasert diskusjon om forholdene mellom aktørene i verdikjeden. *Norges Bondelag* uttaler:

Den skjeve maktbalansen i forhandlingene krever et rammeverk aktørene kan forholde seg til. Det er viktig at utformingen og ikke minst håndhevelsen av loven, sees i sammenheng med utfordringene den er ment til å løse. Den kommersielle makten til kjedene gjør det svært vanskelig for leverandørene å løfte potensielle lovbrudd til tilsyn som har en sanksjonsbasert håndhevelse av regelverket. Få, om noen, vil eller kan gå til sak mot sin egen kunde.

DLF uttaler at en lavterskel, dialogbasert håndhevelse av loven har stor betydning i forretningsrelasjoner med stor forskjell i forhandlingsmakt.

Når det gjelder sakstilfanget viser *Dagligvaretilsynet* til at samarbeidsundersøkelsene gir et godt grunnlag for å følge opp konkrete temaer med de største kjedene. *Dagligvaretilsynet* påpeker at lignende tilsyn i andre land også har hatt få saker og vedtak, blant annet Storbritannia, Finland og Danmark. Tilsynet viser også til at det er et stort sprang fra en henvendelse til et vedtak. Tilsynet er ikke enig i at få saker medfører at det er vanskelig for aktørene å vurdere om det foreligger brudd på loven. I flere tilfeller har dialog om konkrete tema resultert i endret praksis, uten at det har vært nødvendig med vedtak.

Dagligvaretilsynet, *DLF*, *Forbrukerrådet*, *Mondelēz Norge AS*, *LO Norge*, *NHO Mat og Drikke*, *Fellesklubben i Ringnes*, *Kjøtt- og fjørfebransjens landsforbund (KLF)* og *Norges Bondelag* trekker fram at forslag til materielle endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden burde vurderes før det gjøres endringer i håndhevingen. Et eksempel er endringer som kan bringe norsk lov nærmere direktivet om urimelig handelspraksis (UTP-direktivet). *NorgesGruppen ASA* vil advare mot endringer som innebærer at man griper inn i de frie forhandlingene mellom aktørene.

De fleste som er imot forslaget, mener at tilsynet heller bør flyttes geografisk. Flere aktører, blant andre *Mondelēz Norge AS*, *KLF*, *Forbrukerrådet* og *Bondens Marked*, argumenter for at tilsynet burde flyttes nærmere relevante fagmiljøer eller hovedkontorene til dagligvareaktørene. *Dagligvaretilsynet* viser til at lokaliseringen i Porsgrunn har gitt utfordringer med rekruttering av relevant kompetanse.

Blant andre *DLF* og *Orkla ASA* trekker fram samlokalisering eller administrativt samarbeid med Konkurransetilsynet som en bedre løsning enn å flytte ansvaret for håndhevingen til samme etat.

Det er få høringsinstanser som støtter at håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden legges til Konkurransetilsynet. *Dagligvaretilsynet* uttaler:

Dagligvaretilsynet har selv erfart at aktører har vært engstelige for at opplysninger gitt til oss kunne havne hos Konkurransetilsynet. Av og til er ikke forsikringer om at dette ikke skjer nok til å dempe den følte frykten. Vi er derfor bekymret for at Konkurransetilsynet ikke i tilstrekkelig grad kan avhjelpe dette, som departementet uttrykker «ved å skille tydelig mellom oppgaver, personal etc. knyttet til hvert av regelverkene». Det er aktørenes oppfatning som vil være avgjørende.

Blant andre *Orkla ASA*, *Hovedorganisasjonen Virke* og *NHO Service og Handel* deler bekymringen om at enkelte aktører vil vegre seg for å dele informasjon som ville være relevant for håndheving av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden med Konkurransetilsynet. *Konkurransetilsynet* viser blant annet til at det kan være et motsetningsforhold som kan gjøre det vanskelig å oppnå den nødvendige tilliten for å utføre oppgaver etter lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. *Konkurransetilsynet* vurderer at synergi-effektene vil være begrenset.

Flere av instansene mener at Konkurransetilsynet er lite egnet til å håndheve lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden, blant annet fordi konkurranseloven og lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden krever ulike arbeidsmetodikk. *LO Norge* viser til at oppfølgingen av konkurranseloven i hovedsak er sanksjonsbasert og ikke vil passe sammen med den dialogbaserte oppfølgingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. *TINE SA* er bekymret for at flytting av ansvaret for håndhevingen til Konkurransetilsynet kan gjøre terskelen høyere for å ta opp saker. *NorgesGruppen ASA* er bekymret for at en flytting av tilsynsansvaret til for eksempel Konkurransetilsynet vil bidra til å svekke arbeidet med loven og viske ut grensene mellom denne loven og konkurranseloven.

Dagligvaretilsynet viser til at det er gjennomført en lignende utredning i Storbritannia, der det påpekes flere bekymringer rundt en eventuell flytting av funksjonene til Groceries Code Adjudica-

tor til det britiske konkurransetilsynet CMA. Dagligvaretilsynet anbefaler at rapporten fra Storbritannia tas med i vurderingen.

Dagligvaretilsynet mener at dersom ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden skal flyttes til et annet tilsyn, kan det være relevant å vurdere Mattilsynet. *Forbrukertilsynet* opprettholder sin tidligere vurdering av at oppgavene ikke burde legges til Forbrukertilsynet, blant annet på grunn av interessekonflikter og sviktende troverdighet ved sammenblanding av tilsynsområdene. *NHO Service og Handel* vurderer også flytting til Forbrukertilsynet, men er tvilende til dette alternativet blant annet på grunn av risiko for rolleforvirring.

Ingen av høringsinstansene kommenterte hvilket organ som bør være klageinstans dersom håndhevingen av loven flyttes.

3.4 Departementets vurderinger og forslag

Regjeringen foreslår i Prop. 1 S (2025–2026) under Nærings- og fiskeridepartementet å legge ned Dagligvaretilsynet og flytte ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet. Forslaget krever endringer i bestemmelsene i loven som omtaler Dagligvaretilsynet.

Et stort flertall av høringsinstansene som uttaler seg i høringen, støtter ikke forslaget og mener det er viktig at lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden har en selvstendig tilsynsmyndighet. Høringsinstansene vurderer at Dagligvaretilsynet heller burde flyttes geografisk og eventuelt styrkes. De trekker også fram at bransjen preges av en frykttkultur. Departementet ser at enkelte aktører kan vegre seg for å kontakte tilsynsmyndigheten om mulige brudd på loven, av frykt for at det vil få konsekvenser for deres kommersielle samarbeid med andre aktører. Etter departementets vurdering er dette ikke avgjørende for om lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden bør ha en selvstendig tilsynsmyndighet eller ikke. Også ved en flytting av ansvaret for håndhevingen av loven til et annet tilsyn, er det mulig å gjøre tiltak for å sikre god håndheving av loven.

Høringsinstansene er kritiske til vektleggingen av at Dagligvaretilsynet har hatt få saker. Det vises til at dette er vanlig for tilsvarende tilsynsmyndigheter i andre land. Departementet vurderer at antallet saker, sammen med andre momenter, er relevant i vurderingen av om det er hensiktsmessig å opprettholde en selvstendig tilsynsmyndighet. Når antallet saker er lavt, er det

begrensede muligheter for å styrke håndhevingen ved å oppskalere tilsynet. Videre er det slik at små tilsyn må forholde seg til mange av de samme formelle kravene som større offentlige etater, for eksempel krav til regnskap, årsrapporter, eget arkiv og rapporteringskrav etter økonomireglementet. Dette har som konsekvens at en uforholdsmessig stor andel av tilsynets ressurser går med til administrasjon. Dersom tilsynet legges ned, og oppgavene eventuelt flyttes til en annen etat, reduseres disse kostnadene.

I Storbritannia finansieres Groceries Code Adjudicator av en avgift fra de store aktørene. Dagligvaretilsynet i Norge finansieres av offentlige midler. Det er viktig at offentlige midler brukes effektivt. Det lave sakstilfanget kombinert med at en stor andel av kostnadene går til administrasjon, gjør at det kan stilles spørsmål ved om ressursbruken er effektiv.

Departementet vurderer det som lite sannsynlig at flere virkemidler i håndhevingen eller en flytting av tilsynet vil løse utfordringene som Dagligvaretilsynet har opplevd med sakstilfang og administrative kostnader. Tilsynet vil fortsatt være en svært liten etat som er sårbar for fravær og turnover, og som har vanskeligheter med å oppnå kostnadseffektiv drift. Dersom det lave sakstilfanget skyldes kommersiell frykt, kan ikke departementet se at omlokalisering eller flere virkemidler i seg selv vil bidra til økt håndheving av loven. Erfaringene med dagens samlokalisering med Forbrukertilsynet viser at samlokalisering ikke nødvendigvis reduserer de administrative kostnadene.

Utfordringene som omtales ovenfor, indikerer etter departementets vurdering at det ikke er i tråd med målet om effektiv bruk av offentlige midler å opprettholde en selvstendig tilsynsmyndighet for lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. Som nevnt foreslås det i Prop. 1 S (2025–2026) under Nærings- og fiskeridepartementet å legge ned Dagligvaretilsynet.

Flytting av ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til et annet tilsyn kan gi effektivitetsgevinster i form av stordriftsfordeler knyttet til administrative funksjoner, og redusert sårbarhet for fravær og turnover. Som det omtales i Prop. 1 S (2025–2026) under Nærings- og fiskeridepartementet foreslås det å flytte ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet. Departementet vurderte også en eventuell flytting til Mattilsynet. I vurderingen har departementet tatt hensyn til retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser og statlig tjenesteproduksjon.

Konkurransetilsynet har både juridisk og samfunnsøkonomisk kompetanse og solide administrative ressurser. Konkurransetilsynet har også veiledning som en av sine oppgaver, i likhet med Dagligvaretilsynet. En eventuell flytting til Mattilsynet kunne også bidratt til effektivitetsgevinster når det gjelder administrative funksjoner og redusert sårbarhet for fravær og turnover.

Tilsynet som skal håndheve lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden, må opparbeide seg kompetanse på både loven og forholdene i dagligvarebransjen. Dersom det aktuelle tilsynet allerede kjenner godt til forholdene i dagligvarebransjen, vil behovet for kompetanseheving være mindre. Konkurransetilsynet kjenner dagligvarebransjen godt og har erfaring med kompliserte selskapsstrukturer og dialog med næringslivet. Mattilsynet har per i dag et annet ansvarsområde. Departementet vurderer at det vil medføre større faglige synergier å flytte ansvaret for håndhevingen til Konkurransetilsynet enn til Mattilsynet.

Det er flere høringsinstanser som peker på at Konkurransetilsynets sanksjonsbaserte arbeidsmetodikk ikke passer for saker etter lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. Slike saker bør etter instansenes oppfatning heller løses gjennom dialog og veiledning. Som nevnt over, har Konkurransetilsynet veiledning som en av sine oppgaver fra før. Departementet understreker at tilsynet som overtar ansvaret for håndhevingen av loven, uansett må tilpasse sin arbeidsmetodikk til de nye oppgavene.

Etter departementets vurdering kan det også være en fordel at lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden håndheves av et tilsyn som har erfaring med prosesser som kan lede til et vedtak om overtredelse. Selv om mange god handelsskikk-saker kan løses ved veiledning og dialog mellom partene, innebærer arbeidsformen at det ikke skjer en rettsutvikling som kan gi generell veiledning til andre aktører i bransjen om hva lovens bestemmelser innebærer. Forståelsen av den rettslige standarden i ulike situasjoner blir beholdt de partene som har vært involvert i dialogen. Usikkerhet om innholdet i den rettslige standarden gir etter departementets syn risiko for at terskelen for å kontakte tilsynet om en mulig sak blir høyere enn nødvendig, særlig sett i lys av frykt for konsekvenser for det kommersielle samarbeidet.

Konkurransetilsynet er et tradisjonelt konkurransetilsyn, som spesialiserte seg på å håndheve konkurranseloven. Internasjonalt er det imidlertid ikke uvanlig at tilsynsorganer har blitt tildelt ansvar for å håndheve både konkurransereguleringene

og andre regelverk med grenseflater mot konkurransereglene. Eksempler på dette er sektorspesifikke konkurranseregler innenfor blant annet forbrukervern, og regler som gjelder særlig for dagligvaremarkedet (direktivet om urimelig handelspraksis i matvarekjeden, UTP-direktivet). Både Sverige og Danmark er eksempler på land som har organisert tilsynene sine slik, se punkt 2.4.

Det er en risiko for at aktører kan vegre seg for å gi opplysninger relatert til lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet, i frykt for at opplysningene brukes i saker etter konkurranseloven. Det er etter departementets vurdering viktig å ta aktørenes bekymringer om dette på alvor. Det vil være uheldig dersom dette medfører at håndhevingen av loven svekkes. Det svenske konkurransetilsynet har organisert arbeidet med urimelig handelspraksis i en egen enhet i tilsynet. Departementet viser til at det er mulig for Konkurransetilsynet å, for eksempel, etablere skiller internt i tilsynet, for å bidra til å redusere aktørenes frykt for å dele opplysninger. Det vil imidlertid være opp til Konkurransetilsynet å vurdere hvilken organisering som er mest hensiktsmessig. Det vises også i denne sammenheng til at Konkurransetilsynet har omfattende erfaring med å behandle taushetsbelagte opplysninger forsvarlig og profesjonelt, og til det formålet opplysningene er innhentet. Departementet vil følge med på om det oppstår reelle problemstillinger i tilknytning til dette. Ved behov vil departementet vurdere om det er nødvendig med regelverksendringer eller andre tiltak for å sikre effektiv håndheving av loven.

Flere høringsinstanser trekker fram at tilsynsfunksjonen bør lokaliseres nærmere aktørenes hovedkontorer. De fleste av de større aktørene er lokalisert på det sentrale Østlandet. Flytting av ansvaret for håndhevingen av loven til Konkurransetilsynet innebærer at avstanden til aktørene øker, ettersom Konkurransetilsynet er lokalisert i Bergen. Departementet vurderer at de eventuelle ulempene som følge av dette, i stor grad oppveies av at Konkurransetilsynet allerede har ressurspersoner med relevant kompetanse, og at det er gode reiseforbindelser mellom Bergen og Oslo. En lokalisering i Oslo-området ivaretar i liten grad lokaliseringspolitiske hensyn.

Flere av høringsinstansene peker også på at tilsynsfunksjonen bør lokaliseres nærmere relevante fagmiljøer. I tillegg til Konkurransetilsynet, har Bergen flere utdanningsinstitusjoner og andre fagmiljøer. Dette vil kunne bidra til faglige synergier, og til at det blir lettere å rekruttere personell med relevant kompetanse til arbeidet

med lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden.

Etter dette vurderer departementet at det vil gi de største effektivitetsgevinstene og faglige synergiene å flytte ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet.

Departementet opprettholder vurderingene fra høringsnotatet når det gjelder klageinstans og foreslår at Konkurransklagenemnda blir ny klageinstans for vedtak etter lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden.

Dersom Stortinget vedtar forslagene, skal ansattes rettigheter ivaretas i tråd med blant annet statsansatteloven og arbeidsmiljøloven.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Flyttingen av ansvaret for håndhevingen av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden til Konkurransetilsynet skal bidra til å styrke håndhevingen av loven og til mer effektiv bruk av offentlige midler.

Styrket håndheving kan legge til rette for mer effektive forhandlinger og kontrakter mellom dagligvareaktørene, og dermed bidra til mer samfunnsøkonomisk effektive løsninger. Mer effektive løsninger kan være til fordel både for dagligvareaktørene og for forbrukere i form av et bedre dagligvaretilbud. Dersom flyttingen av ansvaret for håndhevingen til Konkurransetilsynet fører til færre henvendelser om lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden, kan denne virkningen bli mindre.

Å legge ned Dagligvaretilsynet og flytte ansvaret for håndhevingen av loven til Konkurransetilsynet vil innebære enkelte engangsutgifter for staten. Blant annet kan flyttingen medføre behov for nyrekruttering av personell og anskaffelse av lokaler. Flytting av oppgavene til Konkurransetilsynet kan også gi effektiviseringsgevinster som følge av stordriftsfordeler i administrasjonen, et større arbeidsmiljø, redusert sårbarhet for turnover og fravær, og faglige synergier. Det er usikkerhet knyttet til hvor store de administrative besparelsene vil være. Departementet estimerer at besparelsene vil kunne være rundt 2 mill. kroner årlig.

I den grad endringene fører til mer effektiv håndheving av lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden, vil dagligvareaktørene få fordeler knyttet til mer effektive forhandlinger og kontrakter. Å flytte ansvaret for håndhevingen av loven til

Konkurransetilsynet, innebærer flytting til et mer sentralt område (Bergen). Dette kan gjøre det lettere å komme i kontakt med tilsynsmyndigheten. Samtidig har de fleste dagligvareaktørene hovedkontor i Oslo eller andre steder i det sentrale Østlandsområdet, noe som kan gi motsatt virkning.

Det kan være behov for noe økt kompetanse hos Konkurransesklagemennda som følge av at nemnda blir klageinstans for vedtak etter lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden. Dersom flyttingen til Konkurransetilsynet fører til flere saker og vedtak, kan dette øke sakspågangen hos Konkurransesklagemennda.

Se for øvrig omtale i Prop. 1 S (2025–2026) for budsjettåret 2026 under Nærings- og fiskeridepartementet.

5 Merknader til lovforslaget

5.1 Endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden

Til § 11

Paragrafen endres slik at det er Konkurransetilsynet som er tilsynsmyndighet etter loven og Konkurransesklagemennda som er klageinstans. Nåværende § 11 fjerde ledd oppheves som følge av at Dagligvaretilsynet legges ned og at Konkurransetilsynets uavhengighet følger av konkurranseloven.

Til § 12 første ledd første punktum og tredje punktum

Bestemmelsene endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet med Markedsrådet som klageinstans til Konkurransetilsynet med Konkurransesklagemennda som klageinstans.

Til § 13 første ledd

Bestemmelsen endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet med Markedsrådet som klageinstans til Konkurransetilsynet med Konkurransesklagemennda som klageinstans.

Til § 14 første ledd

Bestemmelsen endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet til Konkurransetilsynet.

Til § 14 tredje ledd

Bestemmelsen endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet til Konkurransetilsynet.

Til § 15

Paragrafen endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet til Konkurransetilsynet.

Til § 17 første ledd

Bestemmelsen endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet til Konkurransetilsynet.

Til § 18

Paragrafen endres for å gjenspeile at Konkurransesklagemennda er klageinstans for Konkurransetilsynets vedtak etter loven.

Til § 19 første punktum

Bestemmelsen endres for å gjenspeile at ansvaret for håndhevingen av loven er flyttet fra Dagligvaretilsynet med Markedsrådet som klageinstans til Konkurransetilsynet med Konkurransesklagemennda som klageinstans. På samme måte som etter konkurranseloven, skal eventuelle søksmål rettes mot staten ved Konkurransetilsynet.

Til § 21 andre ledd

Bestemmelsen endres for å gjenspeile at det er Konkurransetilsynet som treffer vedtak etter loven.

Ikraftttredelse

Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til ulik tid. Departementet tar sikte på at endringene kan tre i kraft så raskt som mulig.

Nærings- og fiskeridepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden (tilsynsmyndighet).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden (tilsynsmyndighet) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i lov om god handelsskikk i dagligvarekjeden (tilsynsmyndighet)

I

I lov 17. april 2020 nr. 29 om god handelsskikk i dagligvarekjeden gjøres følgende endringer:

§ 11 overskriften skal lyde:

Konkurransetilsynets oppgaver etter loven

§ 11 fjerde ledd oppheves. Nåværende femte og sjette ledd blir fjerde og femte ledd. Femte ledd skal lyde:

Kongen eller departementet kan ikke omgjøre *Konkurransetilsynets* vedtak *etter loven her*.

§ 18 overskriften skal lyde:

Konkurransesklagenemndas kompetanse etter loven

§ 18 andre ledd første punktum skal lyde:

Konkurransesklagenemnda kan ikke av eget tiltak omgjøre *Konkurransetilsynets* vedtak.

§ 19 første punktum skal lyde:

Søksmål om *Konkurransetilsynets* eller *Konkurransesklagenemndas* vedtak *etter loven her* skal rettes mot staten ved *Konkurransetilsynet*.

I følgende bestemmelser skal «Dagligvaretilsynet» endres til «Konkurransetilsynet»:

§ 11 første ledd første punktum, andre ledd, tredje ledd og fjerde ledd

§ 12 første ledd første punktum og tredje punktum

§ 13 første ledd

§ 14 første ledd og tredje ledd

§ 15 første ledd og andre ledd

§ 17 første ledd

§ 21 andre ledd

I følgende bestemmelser skal «Markedsrådet» endres til «Konkurransesklagenemnda»:

§ 11 andre ledd

§ 12 første ledd første punktum og tredje punktum

§ 13 første ledd

§ 18 første ledd og andre ledd andre punktum

II

Loven gjelder fra den tiden Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
